

ΜΑ·Ι·ΟΥ ΙΒ'
Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ
Ἐπισκόπου Κωνσταντίας

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους ζ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἅγιου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἅγίου.

Ὕχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Nόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνὺς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπουμένην διαφανέστατα· ἥνπερ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδαχαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Nόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἔχρημάτισας, Θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δαδουχίαις, καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας, διδασκαλίαις Πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας.

O' βίος ὁ ἐνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμὼν παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμά-

σια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγηδόνας παύειν ἐντεύξει· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ιεραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Ὕχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Tὴν τοῦ Λόγου θεότητα, ἐπιγνοὺς Ἐπιφάνιε, τῆς Τριάδος γέγονας μύστης πάνσοφος· καὶ φωτισθεὶς τῷ βαπτίσματι, υἱὸς Θεοῦ γέγονας, καὶ μερὶς τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ζητῶν μανικώτατα, κατεμάκρυνας, ἐν ἐρήμῳ στρουθὸς καθάπερ ἄλλος, καὶ ἐνδέδυσαι θεόθεν, τὴν πανοπλίαν τοῦ Πνεύματος.

Ω'ς Σαοὺλ Ἐπιφάνιε, ἐκ Θεοῦ ἐπιλέλεξαι, καὶ τῆς Κωνσταντίας θρόνον ἀπείληφας, ἔνθα σιφῶς κατεποίμανας, λαὸν τὸν χριστώνυμον, καὶ ως θείους συνεργούς, ἔχων Πάππον καὶ Τύχωνα, σὺν τῷ Φίλωνι Ὁρθοδόξων δὲ πίστιν ἐδραιώσας, ἄλλος πέφυκας Βαρνάβας, καὶ ἀληθῆς ίσαπόστολος.

Ταῖς Γραφαῖς ἐντρεφόμενος, καὶ τὸν νοῦν καθαιρόμενος, τῇ ἀσκήσει γέγονας Ἐπιφάνιε, θησαυρισμὸς τοῖς πιστεύουσι, διὸ καὶ αἱρέσεων, διεξῆλεγξας στερ̄ώς, τὸ σαθρὸν θείοις λόγοις σου, καὶ τὴν ποίμνην σου, ἀληθείᾳ τῇ πίστεως ἐκθρέψας, καὶ πολλαῖς θαυματουργίαις, τὸν νεοφύτους ἐστήριξας.

Δόξα... Ἡχος 6.

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ύπεκυψας, τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ύπάρχων βλάστημα, ἀλλ’ ἡ χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο· ἐντεῦθεν ὡς ἀγχίους, τῶν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφῶς ἔκβασιν, ὡς ἐκ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέθηκας, δι’ ἣς ἱκέτευε ἡμᾶς, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἔχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Τῆς Εορτῆς.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 1' 7, 6 γ' 13-15 η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9 κβ' 21, 19 ιε' 4).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὔλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἀνθρωπος, δις εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, δις εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γάρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὕγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν· αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὃ τέκνα, σεμνὰ γάρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἀνθρωπος, δις τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γάρ ἔξοδοι μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. "Οτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα θουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ θουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἴσχυς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εύρησουσι χάριν.

Νοήσατε τοίνυν, ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γάρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων δρθά. "Οτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ

δικαιοσύνης πάντα τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὅρθὰ τοῖς εύρισκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Παροιμ. 1' 31-32 ια' 2, 6, 7, 19, 30 ιγ' 9 ιε' 2 κβ' 11. Ἐκκλ. η' 1.

Σοφ. Σολομ. 5' 12-16 ζ' 30 η' 2-4, 7-8, 13, 18, 21 θ' 1-5, 10-11, 14).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὅλινται ἐλπίς· νιὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εύρησουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἄγαπὴ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ δρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. "Οτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εύμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία.

Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταῦτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαντῷ. "Οτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης· καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταῖ· σωφροσύνη δὲ καὶ φρόνησιν αὐτῇ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὃν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. Σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς.

Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἴπον ἔξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἀνθρωπὸν, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σου γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων

πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παιδῶν σου· ὅτι ἔγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρά σοι, καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Παροιμ. κθ' 2, Σοφ. Σολ. δ' 1, 14 ζ' 11, 17-18, 21-22, 26-27, 29 τ' 9-10, 12, ζ' 30 α' 8 β' 1, 10-17, 19-23).

Εγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὃ ἄνδρες, σοφίαν καὶ ποθήσατε, καὶ παιδεύθησεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. "Οτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη.

Ἡ πάντων τεχνῆτις ἐδίδαξέ με σοφίᾳ· ἐστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἄγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς ἄιδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρεύοντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδὲ οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη.

Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὄρθως· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους· ἐστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμοις. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἐργοῖς ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἀμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν δονομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον

ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὄδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. "Υθρεὶ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.

Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἔξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ὥστις ὁρμονος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτήν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίου.

Ὕχος α'.

Τῆς ἐν τῷ κόσμῳ φιλανθρώπου τοῦ Λόγου ἐπιφανείας, μύστης γενόμενος πάτερ Ἐπιφάνιε, τὴν μωσαϊκὴν κατέλιπες σκιαλήθειαν, καὶ τῷ Χριστῷ ὄλοκλήρως συνετάγης διὰ τοῦ σχήματος, ἐν τῇ ἐρήμῳ μεθ' Ἰλαρίωνος τοῦ σοφοῦ διδασκάλου, κατασκηνώσας ως στρουθὸς ἀμέριμνος· δθεν τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐμπλησθείς, καὶνὰ καὶ παλαιὰ ἐκ τῆς καρδίας σου ἔξεβαλες, ως γραμματεὺς τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας, εὐφραίνων καὶ στηρίζων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς θεοσόφοις σου συγγράμμασιν.

Ὕχος β'.

Kραταιωθεὶς τῇ δυνάμει τῆς χάριτος, τὰς ψυχικάς σου δυνάμεις τῷ Θεῷ καθυπέταξας, θαυματοφόρε πάτερ Ἐπιφάνιε· διὸ καὶ πείρᾳ πλουτισθεὶς ἀπλανῶς καθωδήγησας, πρὸς τελειότητα τοὺς συνασκητάς σου ἐν Κυρίῳ· θαύμασι δὲ ὑπερλόγοις κεκοσμημένος, ἵσεις παρέσχες δαψιλῶς σωμάτων τε καὶ ψυχῶν. Διὸ καὶ ἡμᾶς πανθαύμαστε θεράπευσον, νοσοῦντας τὴν ψυχικὴν ἀβλεψίαν, καὶ τῷ Δεσπότῃ ἀδιαστάτως σύναψον.

Ὕχος γ'.

Tῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας ἐμπλησθεὶς Ἐπιφάνιε, δι' ἣς πᾶς ὁ ἀκολουθῶν ἀσφαλῶς διασώζεται, τὴν πλάνην ἰσοβίως ἐδίωξας, ως τὴν σωτηρίαν

τῶν ψυχῶν ἀδύνατον καθιστῶσαν. "Οθεν ὡς Ὁρθοδοξίας ὑπέρμαχος, ποιμὴν κατέστης ἐν ἀπόπτῳ χρόνῳ, τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ Κυρίου κληθείς. Ὡς ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὅπως τηρῇ τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς, ἀσαλεύτους ἐν τῇ ἀληθείᾳ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὕχος δ'.

Τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα συμφυλέτης ἀλλὰ καὶ διάδοχος, τῆς κατὰ Κύπρον ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας καθέστηκας, Ἐπιφάνιε θεοχαρίτωτε· καὶ πλήρης τοῦ Πνεύματος ἀναδειχθείς, πατήρ παρακλήσεως ἐγεγόνεις, τοῖς κατὰ πνεῦμα τέκνοις σου, ἀπερ σῆμερον ὡς διεσκορπισμένα πρόβατα τυγχάνοντα, ἐπανάγαγε εἰς τὴν κατεχομένην πατρίδα, καὶ δεῖξον ἐν τέλει πολίτας τῆς ἄνω καὶ ἀσαλεύτου Σιών.

Δόξα...

Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Ὕχος πλ. α'.

Τὰ ἐκ παιδὸς σύμφυτά σοι χαρίσματα, τῷ Δεσπότῃ ἀναθέμενος πάτερ Ἐπιφάνιε, ἐπολλαπλασίασας ταῦτα ὑπερμέτρως, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν· ὅθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ προβιβασθεὶς τῇ χάριτι, ἐκ πείρας ἐθεβαιώθης τὴν γλυκύτητα τῆς ὁδοῦ τοῦ σταυροῦ, καὶ ὡς ἰκανὸς ψυχοδηγὸς ἀνεβιβάσθης παραδόξως, εἰς τὴν καθέδραν τῆς ἐπισκοπείας ἐν Σαλαμῖνι· πολλὰ δὲ τὰ δράγματα προσενεγκὼν φιλοτίμως τῷ Παντευεργέτῃ, ἐνελιμενίσθης εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐν ᾧ μὴ παύσῃ πρεσβεύων πάτερ φιλότεκνε, ὑπὲρ τῆς ἡγαπημένης σοι Κύπρου, καὶ πάντων τῶν τιμῶντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... *Τῆς Ἐορτῆς.*

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ Θεοῦ, ἀφορισθεὶς ἀπὸ παιδὸς τῷ Δεσπόζοντι καὶ νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἐκδιδαχθεὶς ἀκριβῶς, τοῦτον ἐπαφῆκας καὶ τῇ χάριτι, προθύμως προστέθεισαι, παραδόξως μακάριε, διὸ αὐξήσας, τὰ δοθέντα χαρίσματα, ἐν ἀπλότητι, τὸν σταυρὸν ἥρας ὅμοις σου· ὅθεν Χριστὸς ἀμείψας σου, ψυχῆς καθαρότητα, ἀνέδειξε

σε δοχεῖον, τῶν δωρεῶν θείου Πνεύματος· διὸ ἵεράρχα, ἐγεγόνεις νήσου Κύπρου, ποιμὴν θεόσδοτος.

Στίχ. Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Xαίροις ἐπιφανείας Χριστοῦ, ὁ θεολόγος ὁ δεινὸς Ἐπιφάνιε, καὶ πλάνης αἱρετιζόντων, ὁ αὐστηρὸς τιμητής, τῶν δὲ μοναζόντων ὁ ὑπέρμαχος· γραφὰς ὥσπερ ἄγκυραν, ἔχων πάτερ ἔξήλεγξας, τὰς ἀνθρωπίνους, ἐπινοίας ὡς σκύβαλα, ἐν τοῖς ἔργοις σου, ζήλῳ θείῳ πυρούμενος· ὅθεν πιστοὺς ἐστήριξας, καὶ πίστιν Ὁρθόδοξον, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῆς Κύπρου, ὁριστικῶς ἐστερέωσας, ἦν φύλαττε Πάτερ, ἀπὸ πλάνης κακοδόξου, καὶ ἐνδυνάμωσον.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Xαίροις τῆς Κωνσταντίας ποιμήν, θαυματουργίαις κοσμηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν σοὶ γὰρ τὰ ὑπὲρ φύσιν, ὡς φυσικὰ πάτερ ἦν, ζῶντι ἴσαγγέλως Ἐπιφάνιε· διὸ συνανέμιξας, θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τε, δόγμα καὶ ἥθος, συζευγνὺς ἐν τῷ βίῳ σου, ἐν πληρότητι, καθυπείκων θεότητι· ὅθεν πολλοὺς ἐφείλκυσας, ὡς τέκνα σου γνήσια, καὶ συνεργίᾳ τῇ τούτων, πίστιν Χριστοῦ ἐμεγάλυνας· διὸ ἐδοξάσθης, ἐν τῇ Κύπρῳ καὶ τῷ κόσμῳ, παντὶ μακάριε.

Δόξα... *Ὕχος πλ. α'.*

Tῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν διδάσκαλος ὕφθης, Ἐπιφάνιε μακάριε· καὶ Χριστὸν εύρων ποδηγέτην, τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων αἱρετικῶν διεσκέδασας. Διὸ αἰτοῦμέν σε "Ἄγιε, πρεσβεύειν Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὄρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὄλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν."

Καὶ νῦν... *Τῆς Ἐορτῆς.*

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Hείας πίστεως, ἔγνως τὴν χάριν, καὶ θεόφθογγον, ἐσχηκας γλῶσσαν, ἱεράρχα σοφὲ Ἐπιφάνιε· ὅθεν δογμάτων ὄρθαις ἀναπτύξεσιν, αἱρετικῶν θριαμβεύεις τὴν ἄνοιαν. Πάτερ ὄσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

”Ετερον.

΄Αθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

΄Ηχος α'. Τῆς ἑρήμου πολίτης.

Υπακούσας τῇ κλήσει τοῦ Θεοῦ Ἐπιφάνιε, ὅλος ἐδουλώθης τῷ Λόγῳ, ἵσοις ως ἄριστα· διὸ τῆς Σαλαμῖνος θαυμαστῶς, ποιμὴν κεχειροτόνησαι σοφέ, ἔνθα θαύμασι καὶ λόγοις σου ἰεροῖς, τὴν πίστιν ἐμεγάλυνας· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, ὃν καθικέτευε ἀεί, ὑπὲρ τῆς Κύπρου Ἀγιε.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

΄Αθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

΄Ηχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Xριστῷ συσταυρωθείς, δι’ ἀσκήσεως πάτερ, ἐφεῦρες σεαυτῷ, Ἰλαρίωνα θεῖον, διδάσκαλον ἐμπειρον, καὶ μαθὼν ἐξ ὧν ἐπαθες, Ἐπιφάνιε, τῶν μοναστῶν ἀνεδείχθης, πρακτικώτατος, καθηγητὴς τῆς ἑρήμου, διό σε δοξάζομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

΄Αθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

΄Ηχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Tὴν καθέδραν εῖληφας, θείου Βαρνάβα, καὶ σοφῶς ὡδήγησας, τὸ ποίμνιόν σου πρὸς Χριστόν, πᾶσαν δὲ Κύπρον ἐφώτισας, σεπτοῖς σου λόγοις, σοφὲ Ἐπιφάνιε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἐορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

΄Αθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

΄Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Yπηρέτης τοῦ Λόγου καὶ κῆρυξ ἐνθεος, τῆς σαρκώσεως τούτου πιστοῖς γενόμενος, τὴν

ψυχόλεθρον σφοδρῶς πλάνην διώλεσας, Ἐπιφάνιε γραφαῖς καὶ θεολόγοις διδαχαῖς, δι’ ὧν πᾶσαν νῆσον Κύπρον, Ὁρθοδοξίας ταμεῖον, ἀνέδειξας πάτερ ἄγιε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἐορτῆς.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' Ηχου.

Προκείμενον, ήχος δ'.

Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

΄Εκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

(Κεφ. 1' 1-9).

(Ζήτει ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς 13ης Νοεμβρίου).

Eἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς Εαύτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας...

΄Ο Ν' Ψαλμός.

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ιεράρχου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Τὸ Ιδιόμελον.

΄Αθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

΄Ηχος πλ. 6'.

Tὸν ιεράρχην τοῦ Χριστοῦ καὶ Κύπρου τὸν εὐχέτην, Ἐπιφάνιον τὸν τρισμακάριον, ὕμνοις μεγαλύνωμεν. Οὗτος γὰρ τὴν ἀμπεχόνην τοῦ Πνεύματος ἐνδυθείς, ὅλος πῦρ καὶ φλὸς θεόκαυστος ἐγένετο, τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν πλάνην ζηλωτικῶς ἀφανίζων· τὴν θεολογίαν δὲ συμμίξας τῇ ποιμαντορίᾳ, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἀμύντωρ μέγιστος ἀνεδείχθη· καὶ νῦν ἐξαιτεῖται τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, ὑπὲρ εἰρήνης εύσταθοῦς καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

΄Επιφανίου τὸ κῦδος ἐπλησε χθόνα.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

΄Ωδὴ α'.

΅Ηχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Eν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γράμματος, τῷ δεσποτικῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας πανόλθιε, καὶ φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Pόθῳ θείου νόμου συσχεθείς, καὶ τοῦ ἀδίκου προκρίνας τό δίκαιον, πάτερ Ἐπιφάνιε, συμβολικῶς ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὥσπερ προγνώσεως.

I’ατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, θεοειδῆς σοι ἐγένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν παθῶν συναποκτείνας ὅρμημα, καὶ συνθεραπεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Oλὴν τὴν μορφήν μου προσλαβών, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν ἐννοούμενος, ὅλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

΄Ωδὴ γ'.

΄Ο μόνος εἰδὼς.

Fαιδρὸν περιβόλαιον ἰδών, αἰτήσαντι τὸν ἔλεον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὅμμασι, λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τεθέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Aκούσας ρήμάτων εὔσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδελύξω μέν, καὶ βίον ἐπεπόθησας ἄϋλον· ὡς αἴματος δὲ συμμετασχοῦσάν σοι, καὶ τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβών ὄμαιμονα, ἀνεδείχθητε ζεῦγος μακάριον.

Nεκροὺς λογισμοὺς ἀποστραφείς, παμμάκαρ Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν Θεῷ, τῷ θείῳ δόμῳ πιστῶς προσέδραμες, καὶ ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλθιε, τῶν νεκρῶν σου πεδίλων τὴν ἔκπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Aγίων τὸν Ἀγιον Χριστόν, ἀγίως ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης ἀγιον σκήνωμα, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον· φί βοῶμεν· "Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

΄Ο Εἰρμός.

» **O** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφω- σάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν τοῦ βοῶν σοι· "Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα.

΅Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔπλησας, Ὁρθοδοξίας· ταῖς διδαχαῖς σου αἱρέσεις τρεψάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐτήρησας· Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ίκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἐορτῆς.

΄Ωδὴ δ'.

΅Ορος σε τῇ χάριτι.

Iκέτης ὡς δοῦλος προσελθὼν τῷ βαπτίσματι, Ιυιοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος ἀληθῶς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκληρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος.

Oρᾶ σου πολλῇ ἡγλαΐσμένον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπορρήτῳ ὁ ποιμήν, δόξῃ καὶ στέφει εὐπρεπεῖ, τὴν ἔνδοξον κάραν σου ὑπερφυῶς, κατεστεμένην ἀοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα.

Yπῆρξας δοχεῖον θείας χάριτος "Οσιε, καὶ διεσκόρπισας σοφῶς, πλοῦτον τὸν πρόσκαιρον Χριστῷ, καὶ δόλον αἰώνιον, ἐν οὐρανοῖς ἀσύλητον ἐθησαύρισας, ὥσπερ ἀγχίους κριτῆς Ἐπιφάνιε.

Tῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, στοιχειωθεὶς δὲ πρεσβυτῶν, παρὰ σοφῶν καὶ συνετῶν, τῷ φόβῳ μακάριε, τῷ θεϊκῷ μελέτῃ λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστής τῆς σοφίας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Aγίων Ἀγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

·Ωδὴ ε'.

·Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ο'σίως σου τὴν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καὶ ὅδατι,
καὶ στένωσας, κεχρημένος ως ὄψφ τῷ ἄλατι,
καὶ παθῶν ἐκράτησας σαρκός, ἐν σώματι τὸν
βίον, τῶν ἀσωμάτων μιμούμενος.

Kατῷκτειρας τρυχομένους, τῷ δίψει ἐν καύσω-
νι, καὶ ἥμειψας, εὐπρεπῶς τῶν σημείων
ἀρχόμενος, ως θεράπων ἄριστος, τὸν σὸν μιμού-
μενος Δεσπότην, οἶνον εἰς ὕδωρ μακάριε.

Y'πέδρασας κατιδόντων, ἀνθρώπων δοξάριον,
καὶ ἔρημον, ὡσπερ σὸς ὁ Δεσπότης κατῷ-
κησας· πειρασμοῖς ἔχωρησας, δαιμονικὴν σαφῶς
πρὸς πάλην, τὸ ἀσθενές σου νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

A'γάλλονται οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις ὄρῶσαι σε,
εὐφραίνονται σὺν αὐταῖς τῶν βροτῶν τὰ συ-
στήματα· τῷ γὰρ Τόκῳ ἦνωνται τῷ σῷ, Παρθένε
Θεοτόκε· δὲν ἐπαξίως δοξάζομεν.

·Ωδὴ ζ'.

·Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε οἱ μιμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς "Ἄγαρ
Δοὶ ἀπόγονοι· τὸν Δεσπότην δ' ἐκμιμούμενος
τὸν σὸν, τὸν ἀντιδικοῦντα εὐηργέτησας, καὶ δι-
φαῆ, ἐδειξας Πάτερ τὸν ἑτερόφθαλμον.

O'Πλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος, τοῦ
Πνεύματός σε ὅργανον, καὶ θεὸν ως Μωϋσῆν
τῷ Φαραὼ, ἐδειξεν Ἀράβων τοῖς σκηνώμασι πα-
ναληθῶς, ὥφθης τὸν τρόπον γὰρ θεοτίμητος.

Συνέσεισε τὸν Ἀσσυρίων ἄνακτα, τὸ πνεῦμα
διωκόμενον· ἐχρημάτισε δὲ ἄγγελος τῆς σῆς,
Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος· τοὺς γὰρ αὐτόν,
οἵδε δοξάζειν Θεὸς δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

A'γάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γέ-
νους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες
διὰ σοῦ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ
Ἄγνη, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

·Ο Εἱρμός.

» **E**'κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτῃ ἀβυσσοῖς, οὐκ ἔστιν
» ὁ ὥνδμενος· ἐλογίσθημεν ως πρόβατα σφα-
» γῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ

» ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον.

·Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίου.

·Ηχος δ'. ·Ο ύψωθείς.

Mωσαϊκῶς στοιχειωθεὶς ἐν τῷ νόμῳ, κῆρυξ
τοῦ Λόγου θαυμαστῶς ἐγεγόνεις, καὶ Κων-
σταντίας πρόεδρος τῆς Κύπρου ιερός, ἐνθα πλήθη
ἄπειρα, ἐνεγκὼν τῷ Δεσπότῃ, θαύμασιν ἐστόλι-
σαι, ὑπὲρ νόησιν πᾶσαν, καὶ νῦν ἐστὼς πρὸ θρό-
νου τοῦ Θεοῦ, μνήσθητι Κύπρου, σοφὲ Ἐπιφάνιε.

·Ο Οἶκος.

Ω'ς Σαοὺλ βασιλέα ἀνέδειξεν, ἐρευνῶντα τὰς
ὄνους ὁ Εὔσπλαγχνος, οὕτω, πάτερ, καὶ σὲ
ἀνεβίθασεν εἰς καθέδραν τῆς Κωνσταντίας ὁ Κύ-
ριος· φεύγων γὰρ ως μισότιμος ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, κατηγρεύθης ὑπὸ Πάππου θεοπρόπου, ως
σκύλον πολύολβον, σταφυλὰς ἀγοράζων. Τὴν
ἀνάγκην δὲ φιλοτιμίαν εἰς τὸ ἔξῆς ποιησάμενος,
ἄριστος ἀνεδείχθης ἐργάτης τοῦ ἀμπελῶνος Κυρί-
ου, ὅστις ἐν παντὶ σοι συνήργει τοῖς θαύμασι καὶ
ἐπλήθυνε τὰ γεννήματα τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
"Οθεν ως πάλαι εὐχέτης λαοῦ σου ἐδείχθης ἀκα-
ταίσχυντος, οὕτω καὶ νῦν, φιλοτεκνότατε, ἐπά-
κουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ μνήσθητι Κύ-
πρου, σοφὲ Ἐπιφάνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πα-
τρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κωνσταντίας.

Στίχοι.

·Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίου.

Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανῶν ἔχει μέγα.

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Ἐπιφανίου μόρος εῖλε.

O'ντος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς Ἐπιφάνιος χώρας γέ-
γονε Φοινίκης, ἐκ περιοικίδος Ἐλευθερουπόλεως
γονέων αὐτουργῶν. Τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾶ, καὶ οἴαν
ἔχοιεν πέντες ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτὸς τῇ κατὰ
Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὄψος τῆς
κατ' εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας.

Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῇ τοῦ Νόμου ἐναπομεινά-
των λατρείᾳ καὶ σκιᾷ, καὶ μὴ δυνηθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς
τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδρα-
με, μικρᾶς δραξάμενος ἀφορμῆς. Κλεοβίου γάρ τινος ια-
σαμένου αὐτοῦ τὴν πληγήν, ἦν ύπεστη κατὰ τοῦ μηροῦ,

ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο, κατασκιρτήσαντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑποζυγίου θανατώθέντος, τότε μὲν ἀμφίδοξον ἐν διαλογισμοῖς ἔσχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ Νόμου προσεῖχε δουλείᾳ. "Υστερον δέ, Λουκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχών, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυγχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριβώνιον ἐπέδωκε· καὶ αὐτίκα ἄνωθεν ἐκείνῳ στολὴ τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο· καὶ ταῦτα θεασάμενος Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ ἄγιον βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

Τὰ δὲ ἐντεῦθεν δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἂν εἰργάσατο. Τοσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος τῇ ἡλίκᾳ τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας ὁσίως, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς· καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατάλληλον ἔσχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προθειωμένοις. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθη θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. Ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἰερωσύνην, αὐτά τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὄρθην καὶ συγγραμμάτων πλῆθος, δι' ᾧ πάντας ἐπαίδευσεν· ὑπὲρ οὐ πολλοὺς ἔξενρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. Ζήσας δὲ ἔτη δεκαπέντε πρὸς τοῖς ἐκατόν, ἐπὶ μησὶ τρισίν, ως αὐτὸς Ἀρκαδίω τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο· οὐκ ἐν τῷ οἰκείῳ δὲ θρόνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Χρυσοστόμου αἵτησιν, ἐπεὶ τῇ κατ' ἐκείνου ἔξορίᾳ συνήνεσε. Τὸν δέ φασιν ἀντιγράψαι, μηδὲ αὐτὸν τὸν τόπον, πρὸς οὖν ἀπέσταλτο ὑπερόριος, φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὅντι ἔνδον τοῦ Ἅγιου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως.

Στίχοι.

Χαίρων ἀφεὶς γῆν Γερμανὸς καὶ γῆς θρόνον,
Γῆς Δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει θλέπων.

Ο δσιος πατήρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ ἐν Κυθήροις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται (919-948).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἄγιος νεομάρτυς Ἰωάννης Βλάχος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἀγχόνη τελειοῦται.

Στίχοι.

Σώφρων ὑπάρχων, Ὡ Ἰωάννην Βλάχε,
Ἀθλεῖς ἄριστα δι' ἀγάπην Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

΄Ωδὴ ζ.

Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ε'κ θεϊκῆς, δεξιᾶς δεξάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων δωρεάν, τοῖς αἰτοῦσί σε δωρεάν, Πάτερ τὰ ιάματα, ἄπασι διένειμας, ως δὲ Δεσπότης προσέταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδῶν, σοῦ προκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασιλεύς· εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετήν, οἶδε καὶ πολέμιος· ἄπας ὑποπίπτει δέ, οἷς ἐνοικῶν ἀναπέπαυται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λόγος σιγῆ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθύν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δυνηθείς, φράσαι παμμακάριστε· ψάμμον ὑπερέβη δέ, ὃν ὁ Χριστός σοι δεδώρηται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικόν.

Η' τριφεγγής, ἐνιαία ἄληπτος, ἀπείρου ἄβυσσος φωτός, ἐποπτεύοις σοὺς ὑμνητάς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἄναρχος ἀρχή, Πατήρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα συναίδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ως ηὐδόκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

΄Ωδὴ η'.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἥλεγξας σοφῶς, αἱρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτήν, βοῶν Ἐπιφάνιε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'πὶ θρόνου ἥρθης ὑψηλοῦ· παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πᾶσα νοερά, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χρι-

στοῦ, πιστῶς ἀνακράζουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυφοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ως ἄγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σήν, δι’ ἣς ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυφοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Xαῖρε θρόνε ἔνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος· δι’ ἣς τὸ φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστός, τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυφοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος.

» **E**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ως ἐν χωνευτη-
» ρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὔσεβείας, καθαρώτε-
» ρον χρυσοῦ, ἀπέστιλθον λέγοντες· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερψυφοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'.

Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Oρος πρακτικῆς ὁ βίος σου, καὶ θεωρίας θείας Πάτερ οἱ λόγοι σου, τῷ θεόφρονι, ὅντως λαῶ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μάκαρ ἀοίδιμε· διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακαρίζομεν.

Nύμφης τοῦ Χριστοῦ προϊστασο, τῆς Ἐκκλησίας ἔνδοξε Ἐπιφάνιε, καὶ κατεύνασον, τὸν κατ’ αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἄγριον κλύδωνα, ως ἔχων παρόρησίαν, πρὸς τὸν Δεσπότην τὸν φιλάνθρωπον.

Τριαδικόν.

Aναξ τῶν ἀνάκτων "Ἄγιε, μοναρχικὴ Τριάς ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τοῦ βίου παντὸς τὴν κατάστασιν, ἀπείραστον παράσχου, τοῦ σοῦ Οσίου ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον.

A"πας ἐγκωμίων πάναγνε, νόμος ἡττᾶται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρ’ ἵκετῶν ἀναξίων μέν, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ’ εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ο Είρμος.

» **T**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη
» βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ’ ἡμῶν,
» τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἱ-
» τοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύ-
» στως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Αθανασίου Σιμωνοπετρίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

O"τε Χριστὸν ἐπέγγωκας, ως Σωτῆρα τοῦ κό-
σμου, τὴν νομικὴν ἀτέλειαν, τοῦ Μωσέως
ἀφῆκας, καὶ μοναστῶν σχῆμα ἥρας, τελειότητα
θέλων, διὸ καὶ κατηξίωσαι, Κωνσταντίας γενέ-
σθαι, πάτερ σοφέ, Κύπρου Ἐπιφάνιε ποιμενάρ-
χης, θεολογήσας ἄριστα, θείαν οἰκονομίαν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ίστωμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Αθανασίου Σιμωνοπετρίου.

Ἔχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Pάτερ σοφὲ Ἐπιφάνιε, ἀπὸ σκιᾶς νομικῆς, διὰ θείου βαπτίσματος, εἰς τὸ φῶς τῆς χάριτος, θαυμαστῶν κατεβίωσας· πολλοῖς σημείοις ἐνδυναμούμενος, καὶ τῇ ἀσκήσει ἔτι μυούμενος· διότεν οἱ δαίμονες, ἔφριττον ως ἔθλεπον, ὅψιν τὴν σήν, καὶ Χριστοῦ ἡ δύναμις, κατεθαυμάζετο.

Pάτερ κλεινὲ Ἐπιφάνιε, τῶν μοναστῶν τὴν ζωὴν, ἐκ ψυχῆς ἐκλεξάμενος, δόλος πῦρ ἐδείκνυσο, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· διὸ καὶ Πέρσαι τῆς σῆς ἀπήλαυσαν, θαυματουργίας, ὥσπερ καὶ Φοίνικες, καὶ ἐφωτίζοντο, τῷ Χριστῷ πιστεύοντες ὀλοτελῶς, καὶ τοῖς θείοις λόγοις σου, παρακαλούμενοι.

Pᾶσαν τὴν Κύπρον ἐφώτισας, τῇ θαυμαστῇ σου ζωῇ, καὶ τοῖς λόγοις κατήρδευσας, τὰς ψυχὰς ποιμνίου σου, ιερὲ Ἐπιφάνιε, ως συνεργούς σου ἔχων τὸν Τύχωνα, Φίλωνα θεῖον, Πάππον θεόπνευστον, μεθ’ ὧν ἡδραίωσας, πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον καὶ θαλεράν, Ἐκκλησίαν ἔδειξας, ὑπὲρ ἣς πρέσβευε.

Eπιφανείας ἀξίωσον, τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ, τοὺς Κυπρίους τιμῶντάς σε, πάτερ Ἐπιφάνιε,

πειρασμούς καταπράϋνον, Σαλαμινίων τὴν ποίμνην φώτισον, πρόσφυγας πάντας ἐν θλίψει στήριξον, τούτους ἐπίστρεψον, ώς κιθάραν εῦχον ὑμνούνς Θεῷ, ἐπαξίως μέλποντας, εἰς γῆν τὴν πάτριον.

Δόξα...

Αθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Ὕχος πλ. δ'.

Eπιλαμψάσης τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ καρδίᾳ σου Ἐπιφάνιε, ὅλον σε μετέστησεν εἰς ἔτερον ἄνδρα, μόνον τὰ τοῦ Πνεύματος λογιζόμενον καὶ ἐπιθυμοῦντα. Καὶ ἐν θαυματουργίαις σε φρικταῖς δωροφορήσασα, μέγιστον ἰεράρχην τῆς Κωνσταντίας ἀνέδειξεν, ἐν ᾧ ως φῶς ἐν τῇ λυχνίᾳ πᾶσιν ἐπέλαμψας, καὶ ως Θεοῦ στόμα τὰ ἀπόρρητα λόγοις καὶ γραφαῖς ἀπεφήνω. "Οθεν σε ως τῆς ἐν Κύπρῳ Ὀρθοδοξίας βάσιν, καὶ τῆς ἐν Πνεύματι ζωῆς ὑποφήτην λαμπρόν, πάντες σε τιμῶμεν καὶ ἐκ ψυχῆς σου αἰτούμεθα· Στήριξον τὰ τέκνα σου ἐν τῇ πίστει, εἰρήνευσον τὴν Νῆσον ἢν ἡγάπησας, καὶ πάντας ἀξίωσον τῆς ἀσαλεύτου βασιλείας Χριστοῦ.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἔορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἅγιου ἡ γ' καὶ ἡ ζ' Ὡδή.

Ο Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ὅχος βαρύς, (Ψαλμὸς ριε').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ζ' 11 - 16).

(Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΛΔ' Ἐβδομάδος Ἐπιστολῶν).

Tιέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην, εὺσέ-
βειαν, πίστιν, ἡγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

Ἄγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλα-
βοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ
ώμολόγησας τὴν καλὴν ὄμολογίαν ἐνώπιον πολ-
λῶν μαρτύρων. Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θε-
οῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰη-
σοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν
καλὴν ὄμολογίαν, τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἀσπι-
λον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρί-
ου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει
ὅ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν
βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μό-
νος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν
εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἴδειν δύναται· ὃ τιμὴ
καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

Ἄλληλοῦ (γ'), Ὅχος α', (Ψαλμ. ρλα').

Στίχ. Οἱ ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιο-
σύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

"Οτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

(Κεφ. ι' 9-16).

(Ζήτει ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς 13ης Νοεμβρίου).

Eἴπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν
τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ
ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εύρήσει...

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἄλλη-
λοῦ (α').

Μεγαλυνάριον.

Αθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Xαίροις Κωνσταντίας θεῖος ποιμήν, καὶ τῆς
νήσου Κύπρου, ισαπόστολος ιερός, χαίροις ὁ
τοῖς λόγοις, καὶ ἔργοις σου δοξάσας, Χριστὸν Θε-
οῦ τὸν Λόγον, ὃ Ἐπιφάνιε.

Δίστιχον.

Τὸν Χριστὸν ἐπίφανον ψυχαῖς Κυπρίων,
Μνήμην, Ἐπιφάνιε, σὴν δοξαζόντων.

ΠΗΓΑΙ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

1. Πηγαί.

α) Χειρόγραφοι κώδικες.

1) Παρισινὸς κῶδιξ 1575, μεμβράνινος, IB' ἐκατονταετηρίδος, Menaeum a martio ad augustum cum synaxariis, φφ. 786-816 Μάϊος: Μηνὶ τῷ αὐτῷ τῇ IB' τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

2) Παρισινὸς κῶδιξ 1574, χαρτῷ, ἔτους 1404, Menaeum martii aprilis et maii cum uno synaxario eoque prolixiore, φ. 222α Μάϊος, Μηνὶ τῷ αὐτῷ IB' τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (Bλ. Fr. Halkin, Manuscrits Grecs de Paris inventaire hagiographique, subsidia Hagiographica, No 44, Βρυξέλλαι 1968, σ. 215).

3) Κῶδιξ Κουτλουμουσίου ἀρ. 184, χαρτῷ, 19ου αἰῶνος Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Γερμανοῦ καὶ Ἐπιφανίου. (Bλ. Σπυρίδωνος Λάμπρου, Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς Βιβλιοθήκαις τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἑλληνικῶν κωδίκων, τόμ. α', Καΐμπριτζ 1895, σ. 294).

4) Κῶδιξ Μονῆς Ξηροποτάμου ἀρ. 250, χαρτῷ, 18ου αἰῶνος, φ. 173α: Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου πόλεως Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, συντεθεὶς μὲν παρὰ τοῦ ὁσίου Ἰωάννου μαθητοῦ αὐτοῦ, μεταγλωτισθεὶς δὲ εἰς ἀπλῆν φράσιν παρὰ τοῦ ταπεινοῦ Κωνσταντίνου Δαπόντε τοῦ μετονομασθέντος Καισαρίου. φ. 222β: Τροπάρια εἰς τὸν ἄγιον Ἐπιφάνιον. (Bλ. Σπ. Λάμπρου ἔνθ. ἀν., σ. 218, Em. Legrand Bibliographie Hellenique XVIIIe siècle, τόμ. 2, 1928, σσ. 342-343 Πατερικὸν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου Πάπα Ρώμης, νῦν δὲ εἰς τὸ κοινὸν παρὰ K. Δαπόντε, Ἐνετίσιν 1780: Ἐσύνθεσα καὶ ἐπρόσθεσα καὶ μικρὸν ἐγκώμιον πρὸς τὸν ἄγιον Ἐπιφάνιον, Κατάλογος βιβλίων Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1883, Δ1 ἀρ. 1672, L. Petit, Bibliographie des acolouthies Grecques, Βρυξέλλαι 1926, σσ. 16, 78-79).

5) Χειρόγραφον i. v. ἀγίου Ἐπιφανίου χωρίου "Ἄγιος Ἐπιφάνιος Ὁρεινῆς Λευκωσίας. Ἀκολουθία: Ἀρχ. Τῷ αὐτῷ μηνὶ Μαΐῳ 12, Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

6) Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, τῇ IB' Μαΐου. Πολυγράφησις ἐκ διαφόρων Φυλλάδων (i. v. ἀγίου Ἐπιφανίου χωρίου "Ἄγιος Ἐπιφάνιος Ὁρεινῆς καὶ i.v. ἀγίου Ἐπιφανίου Μηλιᾶς Ἀμμοχώστου) ὑπὸ Χρ. Ἀγαπίου,

Γραμματέως Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου. Ἄνήκει εἰς τὸν i. v. Ἀγίου Ἐπιφανίου Κεντρικῶν Φυλακῶν Λευκωσίας.

7) Βίος καὶ ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου. Πολυγράφησις ἐκ παλαιοῦ χειρογράφου, ἀντιγραφέντος ὑπὸ Νικολάου Νεοφύτου ἐκ Δρούσιας τὸ ἔτος 1884, ὑπὸ διακόνου Δημητρίου Φιλίππου ἐκ Δρούσιας τῇ 24/1/1972. Ἄνήκει εἰς τὸν i. v. ἀγίου Ἐπιφανίου Δρούσιας.

6) Εντυποί ἐκδόσεις.

1) Μηναῖον τοῦ Μαΐου μηνὸς περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν, Ἐνετίσιν, Παρὰ Ἀνδρέᾳ τῷ Ιουλιανῷ, ἀχπγ', σσ. νδ'-νθ'.

Βιβλιοθήκη Ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου ἀρ. 58B.

2) Μηναῖον τοῦ Μαΐου, Ἐκδότης Π. Π. Παρασκευόπουλος, Ἐν Ἀθήναις 1904, σσ. 46-52.

3) Μηναῖον τοῦ Μαΐου, Ἐπιστασίᾳ Γεωργίου Γ. Γεγλέ, Ἐκδότης Μιχαὴλ Σαλίθερος Α.Ε. Λεωχάρους 23 καὶ Πραξιτέλους, Ἀθῆναι, ἀ. ἔ., σσ. 83-92.

4) Μηναῖον τοῦ Μαΐου, Ἐκδοσις «Τὸ Φῶς», Ἐν Ἀθῆναις 1961, σσ. 109-120.

5) Μηναῖον τοῦ Μαΐου, Ἐκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἐν Ἀθῆναις 1977, σσ. 47-53.

6) Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, Ἐποιήθη ἐν Ἐδέσσῃ ὑπὸ Παναγιώτου Φραγκάκου, θεολόγου, Ἀθῆναι 1975.

7) Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, Πολυγραφημένη ἐκδοσις ὑπὸ ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Εὐθυθούλου, Ἐν Λεμεσῷ, ἀ. ἔ., (1982).

8) Χαιρετισμοὶ εἰς τὸν ἄγιον Ἐπιφάνιον ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννίτου, ἐν Ιερᾶς Μονῆς Σταυροβούνιον, Ὑμνολόγιον τὸ χαρμόσυνον, Λευκωσία 1996, σσ. 457-468.

9) Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Εὐθυθούλου, Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου Κύπρου. Ἀναπλήρωσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κύπρου. Ταύτη προσετέθησαν ὁ Παρακλητικὸς κανὼν καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες οἶκοι τοῦ Ἀγίου. Ἐποιήθησαν ἐν Ἀγίῳ Ὁρεινῷ οὐ πό Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Λεμεσὸς 1996.

γ) Η παροῦσα ἀναπλήρωσις.

Ἄναπλήρωσις τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθίας τοῦ ἐν

άγιοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου, τοῦ θαυματουργοῦ. Συνετέθη ἐν Ἀγίῳ Ὁρει τοῦ Ἀθωνος, ὑπὸ Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου, Ὑμνογράφου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, διὰ τὰ «Κύπρια Μηναῖα», ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας Ἀγίου Ὁρούς Ἀθω, τῇ 29.7.2000.

δ) Βίοι-Συναξάρια.

1) Dionysius Petavius, Sancti Patris nostri Epiphanii Opera Omnia II Parisiis 1622, 318-352.

2) Βίος τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου πόλεως Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, M.P.G., τόμ. 41, σσ. 24-73.

3) G. Dindorfius, Epiphanii Episcopi Constantiae opera, vol. I, Lipsiae 1859, σσ. 3-45.

4) Πολυβίου ἐπισκόπου πόλεως Ῥινοκουρούρων εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βίου τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου πόλεως Κωνσταντίας, Petavius, ἔνθ. ἀν., σσ. 353-378, M.P.G., ἔνθ. ἀν., σσ. 73-112, Dindorfius, ἔνθ. ἀν., σσ. 45-77).

5) Σωζομενοῦ, Ἐκκλησιαστικὴ Ιστορία, βιβλίον VI, κεφ. 32, M.P.G., τόμ. 67, σσ. 1389-1392.

6) Σωκράτους, Ἐκκλησιαστικὴ Ιστορία, βιβλίον VI, κεφ. 12-14, M.P.G., τόμ. 67, σσ. 700-708.

7) Μηνολόγιον Βασιλείου αὐτοκράτορος, Μαΐου 12, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κύπρου καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινούπολεως, M.P.G., τόμ. 117, σσ. 452.

8) Synaxarium ex Menologio jussu Basili Imperatoris... in monasterio Cryptae-ferrate, Μαΐου 12: Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κύπρου καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινούπολεως, Acta Sanctorum, Maii, τόμ. V, σ. V.

9) H. Delehaye, Synaxarium Constantinopolitanae, Βρυξέλλαι 1902, σσ. 675-680.

10) Μανουὴλ Ἰ. Γεδεών, Βυζαντινὸν ἑορτολόγιον, Ἐν Κωνσταντινούπολει 1899, σ. 104.

11) Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Συναξαριστῆς τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τόμ. B', Ἀθήνησι 1868, σ. 145.

12) Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Νέον ἐκλόγιον, ἔκδ. γ', Ἐν Ἀθήναις 1974, σσ. 92.

13) Κωνσταντίνου Χρ. Δουκάκη, Μέγας Συναξαριστῆς, Μαΐος, Ἐν Ἀθήναις 1892, σσ. 165-203.

14) Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, Ἀγιολόγιον, Ἀθῆναι 1935, σ. 134.

15) Μιχαὴλ Ἰ. Γαλανοῦ, Οἱ βίοι τῶν ἀγίων, Μὴν Μαΐος, ἔκδ. α' 1906, ἔκδ. β' 1951, ἔκδ. γ' 1988, σσ. 58-60.

16) Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Μακαρίου Γ', Κύπρος ἡ ἀγία νῆσος, α' ἔκδ. Ἀθῆναι 1968, σσ. 19-20, β' ἔκδ. Λευκωσία 1997, σ. 24, γ' ἔκδ. Λευκωσία 1997 "Απαντα Μακαρίου, Ἐκκλησιαστικὰ κοινωνικά, τόμ. α', σ. 75.

17) Παπασταύρου Παπαγαθαγγέλου, Μορφὲς ποὺ ἄγιασαν τὴν Κύπρο, δ' ἔκδ. Λευκωσία 1988, σσ. 345-353, ε' ἔκδ. Λευκωσία 1998, σσ. 355-362, 568.

18) Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου, Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων, Κύπρος 1988, σσ. 37, 38, 61, 83, 90, 122-123, 153.

19) Macaire, hieromoine de Simonos Petras, Le Synaxaire, tome quatrième, Thessalonique 1993, σσ. 242-246.

20) Γεωργίου Κάκκουρα, Ὁ ἄγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου, ἐν «Ἀγωνιστικὴ πορείᾳ», Μάϊος 1987, Ιούνιος 1987, ἐν «Πνευματικὴ ἔπαλξη», Μάϊος 1993.

ε) Συγγράμματα.

1) Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, Ἀγκυρωτός, M.P.G., τόμ. 43, σσ. 11-236.

2) Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, Κατὰ αἱρέσεων ὄγδοήκοντα τὸ ἐπικληθὲν Πανάριος εἴτ' οὖν Κιβώτιος, M.P.G., τόμ. 41, σσ. 173-1200.

3) Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν, M.P.G., τόμ. 43, σσ. 237-294.

4) Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, Πρὸς Διόδωρον ἐπίσκοπον Τύρου περὶ τῶν ιερῶν ὃντων ἐν τοῖς στολισμοῖς τοῦ Ἀαρὼν θιβλίον, M.P.G., τόμ. 43, σσ. 293-304.

5) Ἐπιστολαί.

α) Sancti Epiphanii episcopi Cypri Epistola ad Joannem episcopum Jerosolymorum, M.P.G., τόμ. 43, σσ. 379-392.

β) S. Epiphanii episcopi Cypri, Epistola ad S. Hieronymum M.P.G., τόμ. 43, σσ. 391-392.

γ) Πρὸς Εύσέβιον, Μάρκελλον, Βιβιανόν, καὶ Κάρπον καὶ πρὸς Αἰγυπτίους.

δ) Πρὸς τοὺς Πρεσβυτέρους Πισιδίας.

ε) Πρὸς τὸν Βασιλειανόν.

ζ) Πρὸς Μάγνον, Ἀντιοχείας πρεσβύτερον.

ζ) Πρὸς τοὺς ἐν Ἀραβίᾳ κατὰ Ἀντιδικομαριανιτῶν.

η) Πρὸς τὸν κλῆρον τῆς Αἰγύπτου.

θ) Πρὸς Θεοδόσιον Αὐτοκράτορα.

ι) Μαρτύριον πρὸς συμπολίτας.

ια) Δογματικὴ ἐπιστολή.

ζ) Ἡμέραι μνήμης.

1) Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, πρ. Λεοντοπόλεως, Τὸ Ἑορτολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐξ ἀπόψεως ἡμερολογιακῆς, (Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας»), Ἀθῆναι 1937, σ. 51:

Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, μνήμη παρὰ Νικοδήμῳ ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ Μαΐου 12, Μαΐου 13 Ἱεροσολυμιτικὸν Κανονάριον, Ιουλίου 14 Synaxarium Constantinopolitanæ (καὶ Μαΐου 12), Νοεμβρίου 18 Ἱεροσολυμιτικὸν Κανονάριον.

2) Ιεροσολυμιτικὸν Κανονάριον (Τυπικὸν) τοῦ Ζ' αἰῶνος, Μαΐου 13 Μνήμη Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου. - Πάντα τὰ τῶν Ιεραρχῶν. Προφανῶς ἡ μετάθεσις ἐγένετο ὑπὸ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, διότι τὴν 12ην Μαΐου ἔωρτάζετο ἡ μνήμη Εὐθυμίου Ἀρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων. Νοεμβρίου 18 Τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου. - Πάντα τὰ τῶν Ιεραρχῶν. Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον... καταστήσει αὐτὸν. (12, 32-44). (Πρωθ. Κορνηλίου Σ. Κεκελίδζε, Ιεροσολυμιτικὸν Κανονάριον (Τυπικὸν) τοῦ Ζ' αἰῶνος (Κατὰ Γεωργιανὴν μετάφρασιν). Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ ὑπὸ ἀρχιμανδρίτου Καλλίστου (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Νέας Σιών»), Ἐν Ιεροσολύμοις 1914, σσ. 90, 119).

3) H. Delehaye, *Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae*, Βρυξέλλαι 1902, σσ. 675-680: Μαΐου ΙΒ': Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ τῷ ὅντι ἔνδον τοῦ ἀγίου Φιλήμονος, σσ. 817-820: Ίουλίου ΙΔ', Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Στρατηγίῳ, πλησίον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Φιλήμονος (Maii 12²).

4) Πατμιακὸς κῶδιξ 266, θ'-ι' αἰῶνος, Διάταξις τῆς ἀρχαίας ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας (Ιωάννου Σακκελίωνος, Πατμιακὴ Βιβλιοθήκη, Ἀθήνησιν 1890, σ. 136) Μαΐου ιβ' Μνήμη τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου... Καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ πατριάρχου... Κωνσταντινουπόλεως, (Aleksej Dmitrievskij, Τυπικά, τόμ. Α', Κίεβον 1895, σσ. 71-72).

5) Ιεροσολυμιτικὸς κῶδιξ 1096, ιβ'-ιγ' αἰῶνος, Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ιεροσολύμοις εὐαγοῦς λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα. Μὴν Μάϊος ιβ', Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. 'Ο Aleksej Dmitrievskij εἰς τὸ ἔργον του Opisanie Liturgitseskich rukopisej, τόμ. III, Τυπικά, τόμ. Β', Πετρούπολις 1917, σ. 48 ἀνέγνωσε: Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους, ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. 'Ως ἀνέγραψε ὁ πρ. Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος Εὐστρατιάδης εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (σ. 199) ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Θεοφάνης ἐν τοῖς γνωστοῖς καταλόγοις τῶν ἀρχιεπισκόπων δὲν ἀπαντᾷ. 'Η σύγχυσις τῶν ὀνομάτων ἀποδοτέα μᾶλλον εἰς ὀλίσθημα τῆς παλαιογραφίας. Κατ' εἰσήγησιν τοῦ δρ. Γεωργίου Κ. Χριστοδούλου δέον δπως ἐπαναγνωσθῇ Ἐπιφανίου (ἀντὶ Θεοφάνους) ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

6) Σιναϊτικὸς Ἐλληνικὸς κῶδιξ 925, ι'-ια' αἰῶνος, Μὴν Μάϊος, Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΒ', Κονδάκιον τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἐπιφανίου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως, (Ρωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ ὅμνοι). Τόμος τρίτος, μέρος Α', Κονδακάρια τοῦ Σινᾶ ὑπὸ Νικολάου Α. Λιβαδάρα, Ἐν Ἀθήναις 1957, σσ. πδ'-πε').

7) Σιναϊτικὸς Ἐλληνικὸς κῶδιξ 926, ια' αἰῶνος, Μὴν

Μάϊος. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΒ', Κονδάκιον τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ Ιεραρχῶν Γερμανοῦ καὶ Ἐπιφανίου (Ρωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ ὅμνοι, ἔνθ. ἀν., σσ. ριη'-ριθ').

8) Σιναϊτικὸς Ἐλληνικὸς κῶδιξ 927, ιδ' αἰῶνος, Μὴν Μάϊος. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ΙΒ', Κονδάκιον τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ιεραρχῶν Γερμανοῦ καὶ Ἐπιφανίου. "Ἐτερον κονδάκιον τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου.

Ἔχος γ'. 'Η Παρθένος σήμερον.
Ἐν ὄσιοις ὅσιος καὶ ιεράρχης ἐδείχθης,
μάκαρ Ἐπιφάνιε, θεραπευτὰ τοῦ Κυρίου,
εὐφρανας τὰς τῶν ἀγγέλων στρατολογίας,
ἔρρηξας βουλὰς δαιμόνων καὶ μεθοδίας·
διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης,
διδασκαλίας τίμιον ἔσοπτρον.

Ο Οἶκος.

Τὸν ποιμένα ἡμῶν καὶ διδάσκαλον τίμιον... (Ρωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ ὅμνοι, ἔνθ. ἀν., σ. σξδ').

9) Κυπριακὸς κῶδιξ Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, Μηνολόγιον Εὐαγγελιαρίου τῆς Θ' ἐκατονταετηρίδος, Μηνὶ μαΐῳ ιβ' τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ζήτει σεπτεμβρίου γ' ('Αγχιάλου Βασιλείου, μετέπειτα Οίκουμενικοῦ Πατριάρχου, Μηνολόγιον Εὐαγγελιαρίου τῆς Θ' ἐκατονταετηρίδος, ἐν «Νέα Σιών», τόμ. Ζ', Ίουλιος-Αὔγουστος 1908, σ. 496).

10) Περγαμηνὸς κῶδιξ ιβ' αἰῶνος, Μηνολόγιον ἦ Συναξάριον Εὐαγγελιαρίου, Μὴν Μάϊος ιβ' τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἐπιφανίου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως (Σωφρονίου Λεοντοπόλεως, Εὐαγγέλιον Μαρίας τῆς Παλαιολογίνας, ἐν «Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος», τόμ. Ζ', 1911, σ. 357).

11) Χειρόγραφον Καινῆς Διαθήκης ὑπ' ἀριθμ. 2215^E Μητροπόλεως Κιτίου, ια' αἰῶνος, Συναξάριον σὺν Θεῷ τῶν εὐαγγελίων τοῦ ὄλου χρόνου. Μὴν Μάϊος ιβ' τῶν ἀγ. Ἐπιφανίου καὶ Γερμανοῦ. Ιωαν. πθ'. [Ιω. ια' 9-16. Εὐ...] (Χαριλάου Ι. Παπαϊωάννου, Τὸ 2215^E χειρόγραφον τῆς Καινῆς Διαθήκης τὸ ἐν τῇ Μητροπόλει Κιτίου τῆς Κύπρου, Ἐν Ἀθήναις 1923, σ. 111).

12) Χειρόγραφος κῶδιξ τῆς Μονῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου τῶν Κασούλων, Τέλος εἴληφεν... μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α' ἔτει ցχπ', ινδ. ζ'. Τυπικὸν σὺν Θεῷ, ἢτοι διάταξις τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ ἀκολουθίας τῶν τε δεσποτικῶν ἔορτῶν, καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τῶν ἐπισήμων ἀγίων, καὶ ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, Μαΐου 12 Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, καὶ τοῦ ὄσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου τοῦ ἀργυρίου, καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (Aleksej Dmitrievskij, Τυπικά, τόμ. Α', Κίεβον 1895, σ. 857).

2. Βοηθήματα.

α) Μελέται.

1) F. Halkin, *Bibliotheca Hagiographica Graeca*, τόμ. I,

Βρυξέλλαι 1957, σσ. 181-182, Auctarium B.H.G., Βρυξέλλαι 1969, σ.63, Novum Auctarium, B.H.G., Βρυξέλλαι 1984, σσ. 67-68.

2) Glavis Patrum Graecorum, cura et studio Mauritii Geerard, Volumen II, Brepols-Turnhout 1974, σσ. 324-341 Epiphanius Constantiensis.

3) H. Follieri, Initia Hymnorum Ecclesiae Graecae, Vol. V, pars Altera, Città del Vaticano 1966, σ. 93 Ἐπιφάνιος ἐπ. Κύπρου (Maii 12).

4) L. Petit, Bibliographie des Acolouthies Grecques, Βρυξέλλαι 1926, σσ. 78-79, 16.

5) Estienne de Lusignan, Description de toute l'isle de Chypre, Paris 1580, σ. 536.

6) Stefano Lusignan, Chorographia et breve historia universale dell' isola de Cipro, Bollogna 1573, σ. 246.

7) Tommaso Porcacchi, L' Isole piu famose del mondo Venice 1590, σσ. 144-153 Description of the island of Cyprus, 1576, 6λ. C. D. Cobham, Excerpta Cypria, Λευκωσία 1895, σσ. 162-170, σσ. 163: cape San Pifani (I use the common name) anciently called Acamas. σ. 167: At Famagusta again, of the vigil of the feast kept in honour of S. Epiphanius, Archbishop of Salamis, who did penance in a cave near the city, pure and sparkling water was seen to trickle gently from the rock of the grotto, and again to stop. This too answered to the wishes of many pious persons who kept it to use as a medicine or a charm.

8) Νεοφύτου τοῦ Ῥοδινοῦ, Περὶ ἡρώων, στρατηγῶν, φιλοσόφων ἀγίων καὶ ἄλλων ὀνομαστῶν ἀνθρώπων, ὃποῦ ἐβγήκασιν ἀπὸ τὸ νησὶ τῆς Κύπρου, Ἐν Ρώμῃ αχνθ', παρ. 122.

9) Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ, Ἰστορία χρονολογικὴ τῆς νήσου Κύπρου, αχπη', Ἐνετίησιν ἐν ἔτει 1788, σσ. 4, 36, 385: Ἐπιφάνιος Κωνσταντίας, σσ. 32-34: Σαλαμῖνα, σ. 349: Θεόπροθος, ἥκμασεν τὸν καιρὸν τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου, σ. 350 Τύχων ἔχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου, ἀρχιερεὺς Ἀμαθοῦντος, σ. 351-352 Ἐπιφάνειος ὁ μέγας, Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας, ἦγουν τῆς Ἀμμοχούστου.

10) Φιλίππου Γεωργίου, Εἰδήσεις ιστορικαὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, Ἀθήνησιν 1875, σσ. 2, 11, 12, 13, 20, 29, 144.

11) K. N. Σάθα, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τόμ. 6', Ἐν Βενετίᾳ 1873, Λεοντίου Μαχαιρᾶ, Χρονικὸν σ. 67. Μὲ τὴν χάριν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡσαν ἀρχιεπίσκοποι, τούτεστιν ὁ ἄγιος Βαρνάβας ἀπόστολος Χριστοῦ, ὁ ἄγιος Ἐπιφάνιος σ. 90 καὶ ἔβαλεν λείψανα... τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, E. Miller et C. Sathas, Λεοντίου Μαχαιρᾶ Χρονικὸν Κύπρου, Paris 1882, σσ. 18, 43, R. M. Dawkins, Leontios Makhairas Recital concerning the Sweet Land of Cyprus entitled "Chronicle", vol. I, σσ. 28, 70, vol. II, σσ. 54, 87, "Ἄντρου Παντίδη, Λεοντίου Μαχαιρᾶ Χρονικόν," Ἐκδοση Β', βελτιωμένη, Λευκωσία 1995, σσ. 24-25, 60-61.

12) H. Delehaye, Saints de Chypre, *Analecta Bollandiana*, τόμ. XXVI, Βρυξέλλαι 1907, σσ. 229, 234, 235, 242-243, 259, 267, 270, 271.

13) Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Ἀ. Παπαδοπούλου, Ὁ ἄγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου, ἐν «Ἐκκλησιαστικὸς κῆρυξ», Ἐν Λάρνακῃ 1911, σσ. 539-544, 577-584, 603-608, 643-649.

14) Ἰωάννου Χάκκεττ, Ἰστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, κατὰ μετάφρασιν καὶ συμπλήρωσιν Χαριλάου Ἰ. Παπαϊωάννου, τόμ. Α', Ἐν Ἀθήναις 1923, σσ. 21, 23, 37, τόμ. Β', Ἐν Πειραιεῖ 1927, σσ. 17-18, 30-31, 34, 69, 75, 87, 91-93, 202, 212, 216, 220-250, 292, τόμ. Γ', Ἐν Πειραιεῖ 1932, σ. 209.

15) K. I. Δυοθουνιώτου, Συμμετοχὴ τοῦ Κωνσταντίας Ἐπιφανίου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν «Ἐπετηρίς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν», Ἀθῆναι, ἔτος Γ', 1926, σσ. 67-84.

16) Δ. Σ. Μπαλάνου, Πατρολογία, Ἀθῆναι 1930, σσ. 378-384: Ἐπιφάνιος ὁ Κωνσταντίας ἐν Κύπρῳ.

17) A. Puech, Histoire de la littérature grecque chrétienne, τόμ. III, Παρίσι 1930, σσ. 643-649: Saint Epiphane.

18) Ἡλία Δ. Μουτσούλα, Ἐπιφάνιος, Ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος τῆς Κύπρου. Βίος, συγγράμματα, διδασκαλία, ἐν Θ.Η.Ε., Ἀθῆναι 1964, τόμ. 5ος, σσ. 800-808.

19) Ἀρχιμ. Ἰππολύτου Μιχαηλίδου, Ἐπιφάνιος ὁ Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἐν Ἀπ. Β., περ. γ', τόμ. ΙΔ', Μάϊος 1953, σσ. 136-138.

20) Ἰωάννου Π. Τσικνοπόύλλου, Ὁ ἄγιος Ἐπιφάνιος, ἐν Ἀπ. Β., περ. γ', τόμ. ΚΖ', Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1966, σσ. 80-84.

21) Ἀρχιμ. Μαξίμου Κουρσουμπᾶ, Ὁ Κωνσταντίας Ἐπιφάνιος καὶ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ, Λευκωσία 1966.

22) Δρ. Βενεδίκτου Ἐγγλεζάκη, Ἐπιφάνιος Σαλαμῖνος, πατήρ τοῦ κυπριακοῦ αὐτοκεφάλου, Ἐν Ἀπ. Β., περ. γ', τόμ. ΜΔ', Ἰανουάριος 1983, σσ. 12-18, Φεβρουάριος 1983, σσ. 42-45 - Πρακτικὰ τοῦ Δευτέρου Διεθνοῦς Κυπριολογικοῦ Συνεδρίου (Λευκωσία, 20-25 Ἀπριλίου 1982), τόμος Β', Μεσαιωνικὸν τμῆμα, Λευκωσία 1986, σσ. 303-312 - Εἴκοσι μελέται διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου, Ἀθῆναι 1996, σσ. 57-70.

23) Ἡλία Δ. Μουτσούλα, Τὸ «Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν» ἔργον Ἐπιφανίου τοῦ Σαλαμῖνος, ἐν «Θεολογίᾳ», Ἀθῆναι, τόμ. 41, (1970), σσ. 618-637, τόμ. 42 (1971), σσ. 473-505, τόμ. 43 (1972), σσ. 631-670, τόμ. 44 (1973), σσ. 157-210.

24) Νίκου Νικολαΐδη, Ὁ «κυριακὸς ἄνθρωπος», ὁ ἀντιδοκτησμὸς καὶ ὁ ἀντιαπολιναρισμὸς τοῦ Ἐπιφανίου Κωνσταντίας μὲ βάση τὸ ἔργο του «Ἀγκυρωτός», ἐν Ἀπ. Β., περ. γ', τόμ. ΝΔ', 1993, σσ. 185-195.

25) Νίκου Νικολαΐδη, Ὁ ἔνας Χριστός, κατὰ τὸν «Ἀγκυρωτὸν» τοῦ Κωνσταντίας Ἐπιφανίου, ἐν Ἀπ. Β., περ. γ', τόμ. ΝΔ', 1993, σσ. 372-378, 401-410, τόμ. ΝΕ', 1994, σσ. 155-159, 417-420, 455-461.

26) Νίκου Ι. Νικολαΐδη, δρ. θ., Ὁ ἄγιος Ἐπιφάνιος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, Θεσσαλονίκη 1995.

27) Νίκου Ι. Νικολαΐδη, δρ. θ., Ἡ τριαδολογία τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου Κύπρου, Θεσσαλονίκη 1999.

28) Epiphanios, bishop of Salamis (Constantia) in Cyprus (from 367), ἐν «The Oxford Dictionary of Byzantium, Vol. I,

- 1991, σ. 714.
- 29) Γεωργίου Δ. Δράγα, πρωτοπρεσβυτέρου, 'Ο ἄγιος Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος (Σαλαμῖνος) Κωνσταντίας Κύπρου, Ὑπόμνημα εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν ἐν Ἑλλάδι τῆς Ἐλληνικῆς Πατρολογίας J.P. Migne, Ἀθῆναι 1992, τόμος 41, σσ. 1ε'-ρστ'.
- 30) Π. Κ. Χρήστου, Ἐλληνικὴ Πατρολογία, Θεσσαλονίκη 1989, τόμ. Δ', σσ. 497-517: Ἐπιφάνιος Κωνσταντίας.
- 31) Α. Σακαρέλου, 'Ο ἄγιος Ἐπιφάνιος, Ἀθῆναι 1990.
- 32) Ἰωάννου Μ. Φουντούλη, Ἡ εὐχὴ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἄγιου Ἐπιφανίου Κύπρου, Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ «Θεολογικοῦ Συμποσίου», τόμου χαριστηρίου πρὸς τὸν καθηγ. Π. Χρήστου, Θεσσαλονίκη 1967.
- 33) Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Λειτουργικὰ στοιχεῖα ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ Ἐπιφανίου Σαλαμῖνος, ἐν «Ἐφημέριος», τόμ. 28, (1979), σσ. 165-167.
- 34) Ἀνδρέου Θεοδώρου, Ἡ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ Ἅγιου Πνεύματος διδασκαλία Κυρίλλου τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἐπιφανίου Κύπρου, ἐν «Θεολογίᾳ», τόμ. 45 (1974), σσ. 87-119.
- 35) Νίκ. Ε. Τζιράκη, Σαλαμῖνος, Μητρόπολις, ἐν «Θ.Η.Ε.», τόμ. 10ος, 1966, σ. 1129.
- 36) Ἀνδρέου Τηλλυρίδου (νῦν Μητροπολίτου Ζιμπάπους κ. Μακαρίου), Ἐπιφάνιος ἄγιος, ὁ Μέγας, ἐν «Μ.Κ.Ε.», τόμ. 5ος, 1986, σσ. 152-155.
- 6) Ναογραφία ἐν Κύπρῳ.**
- 1) Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου, 'Ο ἄγιος Ἐπιφάνιος ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, ἐν «Ἐκκλ. Κῆρυξ», ἔτος Α' 1911, σ. 643.
- 2) Χάκκετ-Παπαϊωάννου, Ἰστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τόμ. Β', Ἐν Πειραιεῖ 1927, σ. 247.
- 3) G. E. Jeffery, A Description of the Historic Monuments of Cyprus, Nicosia 1918, σσ. 101, 147, 254, 259, 293, 303, 355.
- 4) G. E. Jeffery, The Basilica of Constantia, Cyprus, ἐν The Antiquaries Jurnal, VIII, (1928), σσ. 344-349.
- 5) J. du Plat Taylor, A water cistern with Byzantine Paintings, Salamis Cyprus, ἐν The Antiquaries Jurnal, XIII, (1933), σσ. 97-108.
- 6) Γεωργίου Ἀ. Σωτηρίου, Τὰ παλαιοχριστιανικὰ καὶ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Κύπρου, (ἀνακοίνωσις), ἐν Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, Ἐν Ἀθήναις 1931, σσ. 478-482, 6λ. καὶ Ἀπ. Β., περ. 6', τόμ. Δ', 1932, σσ. 111, 145.
- 7) Γεωργίου Ἀ. Σωτηρίου, Τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Κύπρου, ἐν Ἀθήναις 1935, εἰκ. 3, πίν. 8, 9.
- 8) Monica Bardswell, The Byzantine paintings in a water cistern, Salamis Cyprus, ἐν The Antiquaries Jurnal XIX, (1939), σσ. 443-445.
- 9) Γεωργίου Ἀ. Σωτηρίου, Χριστιανικὴ καὶ Βυζαντινὴ Ἀρχαιολογία, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1942, σσ. 231-232 εἰκ. 127, 128 καὶ σ. 305.
- 10) Συντάξεως «Ἀπ. Βαρνάβα», Ἀνευρέθη ὁ τάφος τοῦ Ἅγιου Ἐπιφανίου; ἐν Ἀπ. Β., περ. γ', τόμ. ΙΗ', Ιούλιος-Αὔγουστος 1957, σσ. 122-123.
- 11) Ἀθανασίου Παπαγεωργίου, Ἡ Παλαιοχριστιανικὴ καὶ Βυζαντινὴ τέχνη τῆς Κύπρου, Λευκωσία 1966, σσ. 7-9.
- 12) Vassos Karageorghis, Salamis in Cyprus, London 1969, σσ. 197-198, 204.
- 13) Ἀθανασίου Παπαγεωργίου, Ἐπιφανίου Ἅγιου βασιλικῆ, Σαλαμίνα, ἐν «Μ.Κ.Ε.», τόμ. 5ος, Λευκωσία 1986, σσ. 156-158. Ἐπιφανίου Ἅγιου ἐκκλησίες, ἐνθ. ἀν., σσ. 157-158.
- 14) Georges Roux, Salamine de Chypre XV, La Basilique de la Campanopetra, Paris 1998.
- 15) Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ, Ἰστορία χρονολογικὴ τῆς νήσου Κύπρου, ἀχπή', Ἐνετίσιν ἐν ἔτει 1788, σ. 60: Οἱ Δομενικάνοι εἶχον εἰς τὸ χωρίον Βάθλα τὸν "Ἄγιον Ἐπιφάνειον Μοναστήριον καὶ μετόχιον.
- 16) Cl. Cobham, The Churches and Saints of Cyprus, London 1910, σσ. 4-5, 26, 34-35.
- 17) R. Gunnis, Historic Cyprus, α' ἐκδ. 1936, 6' ἐκδ. 1947, Λονδῖνον, σσ. 96, 414: Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος, 422-423: Βασιλικὴ Κωνσταντίας, 183-184: ναὸς εἰς Ἀσπρογιάν, 198-199: ναὸς εἰς "Ἄγιον Ἐπιφάνιον, 221: ναὸς εἰς Δρούσιαν, 329-330 ναὸς εἰς Λουρουτζίναν.
- 18) Κώστα Μυριανθέα, Γεωγραφία τῆς Κύπρου, Λευκωσία 1945, σσ. 128: Πανήγυρις εἰς "Ἄγιον Ἐπιφάνιον Λευκωσίας, 182: Κάθηκας, ἀρχαῖον Παρεκκλήσιον Ἅγ. Ἐπιφανίου, Δρούσια, ἐκκλησία Ἅγ. Ἐπιφανίου.
- 19) N. Κυριαζῆ, "Ἄγιοι ἐν Κύπρῳ καὶ οἱ ναοί των, ἐν «Ἀγάπη», 1946, σ. 21.
- 20) Ἀθηνᾶς Ταρσούλη, Κύπρος, τόμ. Α', Ἀθῆναι 1955, σσ. 33, 34, 109, 466, 468, τόμ. Β', Ἀθῆναι 1963, σσ. 36, 87.
- 21) N. Κυριαζῆ, Τὰ μοναστήρια ἐν Κύπρῳ, Λάρνακα 1950, σσ. 47-48: "Ἄγιος Ἐπιφάνιος, Βάθλα.
- 22) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλου, Ἰστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σσ. 139, 140, 168, 179, 206.
- 23) Σωφρονίου Γ. Μιχαηλίδη ιερομ., Ἰστορία τῆς κατὰ Κίτιον Ἐκκλησίας, Λάρνακα 1992, σσ. 15, 38: Ἐπιφάνιος Κωνσταντίας, 559: Ἀλεθρικό: "Ἄγιος Ἐπιφάνιος κυρίως ναὸς καὶ ἔξωκκλήσιον.
- 24) Σίμου Μενάρδου, Τοπωνυμικὸν τῆς Κύπρου, Ἐκδοσις Κ.Ε.Ε., Λευκωσία 1970, σ. 55: "Ἄγιος Ἐπιφάνιος Ὁρεινῆς, 11, 55: "Ἄγιος Ἐπιφάνιος Σολέας.
- 25) K. A. Πιλαβάκη, Συναγωγὴ Κυπριακοῦ τοπωνυμικοῦ ὑλικοῦ, ἐν «Κ. Σ.», τόμ. XXXVII, 1972 παραρτ., σσ. 12-13: "Ἄγιος Ἐπιφάνιος ("Ἄης Πιφάνης) Ὁρεινῆς καὶ Σολέας (ἐκ τῶν καταλοίπων Σ.Μ.).
- 26) A concise gazetteer of Cyprus, Nicosia 1982, σ. 7: "Ἄγιος Ἐπιφάνιος, ἀρχαιολ. περιοχή, ἐπαρχ. Λευκωσίας WD 42 74. "Ἄγιος Ἐπιφάνιος, ἐκκλησία, ἐπαρχία Ἄμμοχώστου

WE 82 04, "Άγιος Ἐπιφάνιος, ἐκκλησία, ἐπαρχία Λάρνακος WD 46 59, "Άγιος Ἐπιφάνιος, ἐκκλησία, ἐπαρχία Λάρνακος WD 46 82, "Άγιος Ἐπιφάνιος, ἐκκλησία, ἐπαρχία Λεμεσοῦ WD 18 41, "Άγιος Ἐπιφάνιος, ἐκκλησία, ἐπαρχία Πάφου VD 58 44, "Άγιος Ἐπιφάνιος, χωρίον, ἐπαρχία Λευκωσίας VD 89 80, "Άγιος Ἐπιφάνιος, χωρίον, ἐπαρχία Λευκωσίας WD 10 72.

27) Βενεδίκτου Ἔγγλεζάκη (ἀρχιμ. Παύλου), Εἴκοσι μελέται διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου, Ἀθῆναι 1996, σσ. 292-293: "Ἐγκλειστρον τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου εἰς τὸ χωρίον Σουσκιοῦ παρὰ τὰ Κούκλια, σ. 648 ὑποσημ. 59, σ. 657 ὑποσημ. 144, 145, σ. 35. (Βλ. C.Astrac, Les Manuscrits grecs datés des XIIIe et XIVe siècles... I, XIIIe siècle, Παρίσι 1990, σσ. 17-18 καὶ πίν. II [«début du XVe siècle】], Costas N. Constantinides and Robert Browning, Dated Greek Manuscripts from Cyprus to the year 1570, Nicosia 1993, σ. 105, Γεωργίου Ἀ. Σωτηρίου, Τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Κύπρου, Ἀθῆναι 1935, πίν. 74-77a: Τοιχογραφίαι ναϊδρίου ἐντὸς σπηλαίου καὶ τοῦ ἔναντι αὐτοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου-Καθολικοῦ ἡρειπωμένης Μονῆς - κειμένων εἰς θέσιν «Ἐγκλειστρον» τοῦ χωρίου Σουσκιοῦ παρὰ τὰ Κούκλια (Παλαιὰν Πάφον), ὅπου κατὰ τὴν παράδοσιν ἡσκήτευσεν ὁ ἄγιος Νεόφυτος πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον - Ἐγκλειστραν - παρὰ τὸ Κτῆμα, ἔνθα καὶ ἡ ὁμώνυμος Μονὴ, Ν. Κυριαζῆ, Τὰ Μοναστήρια ἐν Κύπρῳ, Λάρνακα 1950, σ. 115: Εἰς τὸ χωρίον Σουσκιοῦ ὑπάρχει τοπωνύμιον Ἐγκλειστρον, M. Christodouloou, A concise gazetteer of Cyprus, Nicosia 1982, σ. 59: Σουσκιοῦ, ἡ, χωρίον ἐπαρχίας Πάφου VD 63 43, Ἀ. Παπαγεωργίου, Ιερὰ Μητρόπολις Πάφου, Ιστορία καὶ τέχνη, 1950 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἥδρυσή της, Λευκωσία 1996, σ. 70: Τὸ ἐγκλειστρον τῆς Σουσκιοῦς ("Άγιος Ἐπιφάνιος Κουβουκλίων").

γ) Ναογραφία ἐν Κωνσταντινουπόλει.

1) Συναξάριον Κωνσταντινουπόλεως, σ. 677: Μαΐου 12. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ ἐνδον τοῦ ἀγίου Φιλήμονος.

2) Βυζαντινὸν ἑορτολόγιον, σ. 101: Ἡ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὅντι ἐνδον τοῦ ἀγίου Φιλήμονος.

3) J. Mateos, Le Typicon de la grande Église, Rome, τόμ. I, 1962, σ. 290.

4) Le Typicon, ἐνθ. ἀν., σ. 338: Μνήμη Ἰουλίου 14 κατὰ τὸν κώδικα 40 τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ιεροσολύμων τῆς Ἰ' ἑκατονταετηρίδος.

5) Συναξάριον Κωνσταντινουπόλεως, σ. 154: Τῇ ΚΑ' Ὁκτωβρίου, Μνήμῃ Ἰλαρίωνος πρεσβυτέρου γενομένου καὶ ἀναχωρητοῦ τῆς ἑρήμου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπισκόπου γενομένου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου καὶ θαυματουργοῦ Ἐπιφανίου, πλησίον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Φιλήμονος ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

6) Le Typicon, ἐνθ. ἀν., σ. 72: Ὁκτωβρίου ΚΑ'.

7) R. Janin, La géographie Ecclésiastique de l' Empire Byzantin, première partie, tome III, Églises et Monastères de Constantinople, Παρίσι 1953, σ. 118, Παρίσι 1969, σ. 112.

8) R. Janin, Constantinople byzantine, Παρίσι 1950, σ. 396, Παρίσι 1964, σσ. 431-432: τὸ Στρατηγίον.

δ) Εἰκονογραφία.

1) A. and J. Stylianou, The painted Churches of Cyprus, London 1985, σσ. 71, 74, 79, 88, 93, 94, 106, 118, 147, 175, 218, 227, 237, 254, 273, 289, 302, 305, 325, 339, 348, 364, 405, 417, 421, 422, 448-449.

2) Ἀ. καὶ Ἰ. Στυλιανοῦ Ὁ ναὸς τοῦ Ἅγιου Νικολάου τῆς Στέγης παρὰ τὴν Κακοπετριὰν (ἄγνωστον μουσεῖον Βυζαντινῆς τέχνης), ἐν «Κ.Σ.», τόμ. X', 1946 σσ. 95-196.

3) Ἀ. καὶ Ἰ. Στυλιανοῦ, Παναγία Φορβιώτισσα, Ἀσίνου, ἐν «Κ.Σ.», τόμ. XV, 1951, σσ. 147-152.

4) Ἀ. καὶ Ἰ. Στυλιανοῦ, Παναγία Φορβιώτισσα, Ἀσίνου, Λευκωσία 1973.

5) Ἀ. καὶ Ἰ. Στυλιανοῦ, Ὁ ναὸς τῆς Παναγίας Θεοτόκου παρὰ τὴν Κακοπετριάν, ἐν «Κ.Σ.», τόμ. XVI, 1952, σσ. 51-81 πίν. α'-ιθ'.

6) Γεωργίου Ἀ. Σωτηρίου, Θεοτόκος ἡ Ἀρακιώτισσα τῆς Κύπρου, ἐν Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, 1953-1954, Εἰς μνήμην Γεωργίου Π. Οἰκονόμου, Μέρος Πρώτον. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία, Ἐν Ἀθήναις 1955, σσ. 87-91.

7) Ἀ. Στυλιανοῦ, Αἱ τοιχογραφίαι τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας τοῦ Ἀράκου, Λαγουδερά, Κύπρος, ἐν Πεπραγμένα τοῦ Θ' Διεθνοῦς Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου (Θεσσαλονίκη, 12-19 Ἀπριλίου 1953), τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1955, σσ. 459-467, πίν. 142-157.

8) Ἀ. Παπαγεωργίου, Ἡ Παλαιοχριστιανικὴ καὶ Βυζαντινὴ τέχνη τῆς Κύπρου, Λευκωσία 1966, σσ. 34, 44-48, 61, 64, Ἡ Παλαιοχριστινιακὴ ἀρχαιολογία καὶ τέχνη ἐν Κύπρῳ κατὰ τὰ ἔτη 1967-1968, Λευκωσία 1970, σσ. 18-22, Εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας τοῦ Ἀρακος, ἐν «Κ.Σ.», τόμ. XXXII, 1968, σσ. 45-55, εἰκ. 1-4, "Ἀρακος Παναγίας ἐκκλησία, ἐν Μ.Κ.Ε., τόμ. 2ος, 1985, σσ. 270-273.

9) Βενεδίκτου Ἔγγλεζάκη (ἀρχιμανδρίτου Παύλου), Εἴκοσι μελέται διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου, Ἀθῆναι 1996, σ. 70 εἰκὼν Βαρνάβας καὶ Ἐπιφάνιος, οἱ δύο στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου (Ἄψις ναοῦ Παναγίας Ἀρακιώτισσης, Λαγουδερά, Κύπρος, 1192 μ.Χ.).

10) Ἀ. Παπαγεωργίου, Ιερὰ Μητρόπολις Πάφου, Ιστορία καὶ τέχνη, 1950 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἥδρυσή της, Λευκωσία 1996, σ. 73.

11) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλλου, Παναγία ἡ Χρυσορρωγιάτισσα, Λευκωσία 1964, 1965, σσ. 140-141 εἰκ. 65 0,56^{1/2}-0,38 Ὁ ἄγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου, Ὁ ἄγιος Μιχαὴλ Συνάδων.

12) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλλου, Ιστορία τῆς Ἐκκλη-

σίας Πάφου, Λευκωσία 1971, σσ. 282, 294. Δρούσια, "Άγιος Γεώργιος Νικοξυλίτης τοῦ ἔτους 1780, 8λ. καὶ σ. 228 Μονὴ Ἀγίου Γεωργίου τῆς Ἀξύλου, καὶ σ. 179: Εἰς τὴν Ἀξύλου καὶ ἔτερος Ἐπιφάνιος.

ε) Ιερὰ λείψανα.

α) Ἐπιφανίου Κωνσταντίας, Μαΐου 12.

1) Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ, Ἰστορία χρονολογικὴ τῆς νήσου Κύπρου αχπεῖ. Ἐνετίσιν ἐν ἔτει 1788, σσ. 351-352: Τὸ ιερόν του λείψανον μετὰ τῶν ἄλλων μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἐνῷ σπηλαίῳ δύμως ἡσκήτευεν ὁ ἄγιος εἰς Ἀμμόχουστον, μέχρι χρόνων πολλῶν, ἀνέθλυεν ὑδωρ ἐκ μιᾶς πέτρας, ὡς ἴστορεῖ Στέφανος Λουζινιανός, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς του τῇ 16^η Μαΐου. Μεγάλην δὲ φήμην ἀπέκτησεν ἡ Κύπρος διὰ μέσου αὐτοῦ τοῦ θείου πατρὸς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν, σσ. 30-32: Ἀρσινόη. Αὐτὴ εἶναι ἡ πόλις τῆς Ἀμμοχούστου... Εἰς αὐτὴν ἔκειτο τὸ λείψανον τοῦ ἀγίου Ἐπιφανοῦς.

2) Ἡγουμένου Κύκκου Χρυσοστόμου, Ἡ Ιερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τοῦ Κύκκου, Κύπρος 1969, σ. 65/11: Ἐπὶ ξυλίνου Ἀντιμηνσίου Ἐπιφανίου Ἐπισκ. Κύπρου, σ. 65/12: Ἐπὶ ξυλίνου Ἀρτοφορίου Ἀγ. Ἐπιφανίου Κύπρου.

3) Otto Meinardus, Relics in the Churches and Monasteries of Cyprus, *Ostkirchliche Studien*, XIX 1970, σ. 29: Epiphanius of Salamis (May 12) Until the XVth century the relics reposed in the Orthodox Cathedral of Famagusta. The skull is in the Monastery Kykko, Troodos.

4) Τεμάχιον τοῦ ιεροῦ κρανίου τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου ἐντὸς ἀσημένιας θήκης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐπιγραφὴ Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου, εὑρίσκεται θησαυρισμένον εἰς τὸ σκευοφυλάκιον τῆς Ιερᾶς Μονῆς Κύκκου. "Ἐτερον τεμάχιον τοῦ ιεροῦ κρανίου τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου εὑρίσκεται εἰς τὴν Ιερὰν Μονὴν Ιθήρων τοῦ Ἀγίου Ὀρούς τοῦ Αθωνος. Ἡ ιερὰ κάρα τοῦ ἀγίου Ἐπιφανίου, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν ἑορτασμῶν διὰ τὴν δισχιλιετίαν τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, μετεφέρθη ἐκ τῆς Ιερᾶς Μονῆς Κύκκου εἰς τὸν ι. ναὸν Ἀγίου Δημητρίου Παραλιμνίου, ὅπου ἔξετέθη εἰς προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν ἀπὸ τῆς 11ης μέχρι τῆς 14ης Μαΐου 2000. (Βλ. «Πνευματικὴ ἔπαλξη», Ἀπρίλιος-Ιούνιος 2000, ἔτος Η', τεῦχος 38, σσ. 116-117).

β) Ἐπιφανίου Κωνσταντινούπολεως, Αὔγουστου 25.

1) Ιωάννου Π. Τσικνοπούλλου, Ἡ Ιερὰ Μονὴ τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Μαχαιρᾶ, Λευκωσία 1968, σ. 210 Ιερὰ θήκη Λειψάνων ἀσημένια ἔκτυπος, 0,13,4x0,9,7, Ἐπὶ τοῦ καλύμματος αὐτῆς: Η ΜΡ ΘΥ (Μ(HTH)P Θ(EO)Y) Η EN MAXAIPA... ιερὸν ὄστον Ἐπιφανίου ΚΠ.

2) Otto Meinardus, ἔνθ. ἀν., σ. 29 Epiphanius of Con-

stantinople Aug. 25, Some parts are in the Monastery Panagia of Makhaeras.

γ) Ὁσίου Ἐπιφανίου.

1) Λεοντίου Μαχαιρᾶ, Ἐξήγησις τῆς γλυκείας χώρας Κύπρου, ἔκδ. R.M. Dawkins, Oxford 1932, vol. I παρ. 32, σ. 30: Πρὸς τὴν Κυθρίαν ὁ ἄγιος Ἐπιφάνιος· τὸ κοιμητήριον του εἶνε εἰς μοναξίαν, καὶ οἱ τόποι ἐρημώθησαν· ἐπῆραν τὴν ἀγίαν του κάραν καὶ τὰ εἰκονίσματα, καὶ ἔβαλάν τα εἰς φύλαξιν εἰς τὸν Κουτζουβέντην, σ. 32 εἰς τὴν Ἀξύλου ὁ ἄγιος Ἀλέξανδρος, ὁ ἄγιος Χαρέτης καὶ ἔτερος Ἐπιφάνιος. (Εἰς τὴν ἔκδοσιν Ἰστορίας τῆς Κύπρου τοῦ ἀρχιμ. Κυπριανοῦ τοῦ ἔτους 1788 σ. 352 ἔγινε διατάραξις τῆς σειρᾶς τῶν ἀγίων Ἀλεξάνδρου, Χαρέτη καὶ Ἐπιφανείου κ.ἄ. καὶ ἐτέθη: Κούρδακαν Ἀλέξανδρος, χεραρίτης, ἐπιφάνειος. Ἐπὶ τοῦ Κυπριανοῦ ἐστηρίχθη καὶ ὁ Κ. Ν. Σάθας «ἐν Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη», τόμ. Β', Ἐν Βενετίᾳ 1873, σ. 69 καὶ ἀνέγνωσεν: Ὁ ἄγιος Ἀλέξανδρος, ὁ ἄγιος Χαρέτης, καὶ ἔτερος Ἐπιφάνιος εἰς τὸν Κούρδακαν», ἐπίσης εἰς ἔκδ. E.Miller et C. Sathas, Παρίσι 1882, σ. 20. Εἰς Κούρδακαν ἐτοποθέτησαν καὶ οἱ χρησιμοποιήσαντες τὴν ἔκδ. Σάθα: Delehaye, Saints de Chypre σ. 253, Cobham, The Churches and Saints of Cyprus σ. 35, Χάκκεττ - Παπαϊώαννου, Ἰστορία Ὁρθ. Ἐκκλ. Κύπρου, τόμ. 6', σ. 280, Εὐστρατιάδης, Ἀγιολόγιον σσ. 135, 323. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὄρθης στίξεως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Dawkins, ἔνθ. ἀν. σ. 32 ὅστις ἀνέγνωσεν: Εἰς τὴν Ἀξύλου ὁ ἄγιος Ἀλέξανδρος, ὁ ἄγιος Χαρέτης, καὶ ἔτερος Ἐπιφάνιος· εἰς τὸν Κούρδακαν ὁ ἄγιος Πήγων, καὶ ὁ ἄγιος Χριστόφορος. Διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ὄστον Ἐπιφανίου εἰς Ἀξύλου 8λ. Θεοδώρου Χ. Παπαδοπούλλου, Τὸ κείμενον ἀρχαίας παραδόσεως περὶ ἐπισκέψεως τῆς ἀγίας Ἐλένης εἰς Παλαιστίνην καὶ Κύπρον, Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Νέα Σιών», Ἐν Τεροσολύμοις 1952, σ. 30: Εἰς τὴν Ἀξύλου ὁ ἄγιος Ἀλέξανδρος, εἰς τὴν Κούρδακαν ὁ ἄγιος Ἐπείγων καὶ ὁ ἄγιος Χριστοφόρος).

2) Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Μακαρίου Γ', Κύπρος ἡ ἀγία νῆσος, α' ἔκδ. Αθῆναι 1968, σ. 20, 6' ἔκδ. Λευκωσία 1997, σσ. 24-25, γ' ἔκδ. Λευκωσία 1997, "Απαντα Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, Ἐκκλησιαστικὰ - κοινωνικά, τόμ. Α', σσ. 75-76.

3) Ἄντρου Παυλίδη, Ἐπιφάνιος ἄγιος (Ἀξύλου), Ἐπιφάνιος ἄγιος (Κυθρέα), ἐν «M.K.E.», τόμ. 5ος, 1986, σ. 152.

4) Ἡγουμένου Κύκκου Χρυσοστόμου, ἔνθ. ἀν., σ. 65/2, 7, 9.

5) Otto Meinardus, ἔνθ. ἀν., σ. 28. (Ἐκ παραδρομῆς ἐκ τῆς ἡμέρας μνήμης τοῦ ἀγίου Ἐρμογένους ὥρισεν ἡμέραν μνήμης τὴν 5ην Ὁκτωβρίου).

6) Βλασίου μοναχοῦ, Πατερικὸν τῆς νήσου Κύπρου, Λάρνακα 1997, σσ. 26-27: Οἱ ὄστιοι Ἀλέξανδρος, Χαρέτης καὶ Ἐπιφάνιος, σ. 49: Ὁ ὄστιος Ἐπιφάνιος (τῆς Κυθρέας).